॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

प्राचीनंव श्रं करोति देवमनुष्या दिशो व्यंभजन्त प्राचीं देवा देक्षिणा पितरंः प्रतीचीं मनुष्यां उदींची श्र रुद्रा यत्प्राचीनंव श्रं करोतिं देवलोकमेव तद्यजंमान उपावंतिते परि श्रयत्यन्तरहिंतो हि देवलोको मनुष्यलोकान्नास्माक्षोकाथ्स्वेतव्यमिवेत्यांहुः को हि तद्वेद यद्यमुष्मिक्षोके ऽस्तिं वा न वेति दिक्ष्वतींकाशान्करोति (१)

उभयों लीं कयों रिमिजिंत्ये केशश्मृश्रु वंपते नृखानि नि कृंन्तते मृता वा एषा त्वर्गमेध्या यत्केशश्मृश्रु मृतामेव त्वचं ममेध्यामं पहत्यं युज्ञियों भूत्वा मेधु मुपैत्यि इंरसः सुवृर्गं लोकं यन्तो उपसु दीं क्षात् पसी प्रावेशयन्त्र पसु स्नांति साक्षादेव दीं क्षात् पसी

अवं रुन्धे तीर्थे स्नांति तीर्थे हि ते तां प्रावेशयन्तीर्थे स्नांति (२)

तीर्थमेव संमानानां भवत्यपों ऽष्ठञात्यन्तर्त एव मेध्यों भवति वासंसा दीक्षयित सौम्यं वै क्षौमं देवतया सोमंमेष देवतामुपैति यो दीक्षति सोमंस्य तुनूरंसि तुनुवं मे पाहीत्याह स्वामेव देवतामुपैत्यथों आशिषंमेवैतामा शास्तेऽग्नेस्तूंषाधानं वायोर्वातपानं

पितृणां नीविरोषंधीनां प्रघातः (३)

आदित्यानां प्राचीनतानो विश्वेषां देवानामोतुर्नक्षेत्राणामतीकाशा

पृतथ्संविदेवृत्यं यद्वासो यद्वासंसा दीक्षयंति सर्वाभिरेवैनं देवतांभिदीक्षयित बहिःप्राणो वै मंनुष्यंस्तस्याशनं प्राणों ऽश्ञाति सप्राण पृव दीक्षत् आशितो भवति यावांनेवास्यं प्राणस्तेनं सह मेथुमुपैति घृतं देवानां मस्तुं पितृणान्निष्यंकं मनुष्यांणान्तद्वे (४)

पुतथ्संवदेव्तयं यन्नवंनीतं यन्नवंनीतेनाभ्यक्के सर्वा पुव देवताः प्रीणाति प्रच्युंतो वा पृषांऽस्माल्लोकादगंतो देवलोकं यो दींक्षितां-ऽन्तरेव नवंनीत्नतस्मान्नवंनीतेनाभ्यंक्केऽनुलोमं यज्ञंषा व्यावृत्त्या इन्द्रों वृत्रमंह्नतस्यं क्नीनिंका परापत्तत्तदार्श्वनमभवद्यदाङ्के चक्षेरेव भ्रातृंव्यस्य वृक्के दक्षिणं पूर्वमाङ्के (५)

स्व्यर हि पूर्वं मनुष्यां आञ्चते न नि धांवते नीव हि मंनुष्यां धावंन्ते पश्च कृत्व आङ्के पश्चांक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्धे परिमित्माङ्के ऽपरिमित्र हि मंनुष्यां आञ्चते सत्त्र्लयाङ्के- ऽपंतूलया हि मंनुष्यां आञ्चते व्यावृत्त्ये यदपंतूलयाञ्चीत वर्च इव स्याथ्सत्त्र्लयाङ्के मित्रत्वायं (६)

इन्द्रों वृत्रमंहुन्थ्सोऽ ध्रं पोऽ ध्रं भ्यंम्रियत् तासां यन्मेध्यं यज्ञिय सदेवमासीत्तदपोदंक्रामृत्ते दुर्भा अंभवन् यद्दंभंपुञ्जीलैः प्वयंति या एव मेध्यां यज्ञियाः सदेवा आपस्ताभिरेवैनं पवयति द्वाभ्यां पवयत्यहोरात्राभ्यामेवैनं पवयति त्रिभिः पंवयति त्रयं इमे लोका एभिरेवैनं लोकैः पंवयति पुश्रभिः (७)

प्वयति पश्चाक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञा यज्ञायैवैनं पवयति पङ्किः पंवयति षङ्घा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं पवयति सप्तभिः पवयति सप्त छन्दांश्सि छन्दोभिरेवैनं पवयति नवभिः पवयति नव् वै पुरुषे प्राणाः सप्राणमेवैनं पवयत्येकंविश्शत्या पवयति दश् हस्त्यां अङ्गुलयो दश् पद्यां आत्मैकंविश्शो यावानेव पुरुष्क्तमपंरिवर्गम् (८)

प्वयति चित्पतिंस्त्वा पुनात्वित्यांह् मनो वै चित्पतिर्मनंसैवैनं पवयति वाक्पतिंस्त्वा पुनात्वित्यांह् वाचैवेनं पवयति देवस्त्वां सिवता पुनात्वित्यांह् सिवत्यांह् पवयति तस्यं ते पवित्रपते प्वित्रंण् यस्मै कं पुने तच्छंकेयमित्यांह् ऽऽशिषंमेवैतामा शांस्ते॥ (९)

अ्तीकाशान्कंरोत्यवेशयनीर्थं स्नांति प्रघातो मंनुष्यांणान्तद्वा आङ्कं मित्रत्वायं पृश्चभिरपंरिवर्गम्ष्टाचंत्वारि शच। यावंन्तो वै देवा युज्ञायापुंनत् त एवामंवन् य एवं विद्वान्

यज्ञायं पुनीते भवंत्येव बहिः पंवियत्वान्तः प्र पांदयित मनुष्यलोक एवैनं पवियत्वा पूतन्देवलोकं प्र णंयत्यदीक्षित एक्याहुत्येत्यांहः स्रुवेण चतंस्रो जुहोति दीक्षितत्वायं स्रुचा पंश्रमीं पश्चाक्षरा पङ्किः

पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्ध आकूँत्यै प्रयुजेऽग्नये (१०)

स्वाहेत्याहाकूँत्या हि पुरुषो यज्ञम्भि प्रयुङ्के यज्ञेयेति मेधायै मनसेऽग्नये स्वाहेत्यांह मेधया हि मनसा पुरुषो यज्ञमंभिगच्छंति सरंस्वत्यै पूष्णें ऽग्नये स्वाहेत्यांह वाग्वै सरंस्वती पृथिवी पूषा वाचैव पृंथिव्या युज्ञं प्र युंङ्कः आपों देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्याह या वै वर्ष्यास्ताः (११)

आपों देवीर्बृहतीर्विश्वशंम्भुवो यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्दिव्या

आपोऽशाँन्ता इमं लोकमा गंच्छेयुरापों देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्यांहास्मा पुवैनां लोकायं शमयति तस्माँच्छान्ता इमं लोकमा गंच्छन्ति द्यावांपृथिवी इत्यांह द्यावांपृथिव्योर्हि युज्ञ उर्वन्तरिक्षमित्यांहान्तरिक्षे हि युज्ञो बृहस्पतिंनी हिवषां

वृधातु (१२) इत्यांहु ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणेवास्में युज्ञमवं

रुन्धे यद्व्र्याद्विधेरितिं यज्ञस्थाणुमृंच्छेद्वृधात्वित्यांह यज्ञस्थाणुम्व परिं वृणक्ति प्रजापंतिर्यज्ञमंसृजत सोंऽस्माथ्सृष्टः परांडैथ्स प्र

यजुरब्रीनात्प्र साम तमृगुदंयच्छद्यदगुदयंच्छत्तदौद्भहणस्यौद्भहणत्वमृच जुहोति युज्ञस्योद्यंत्या अनुष्टुप्छन्दंसामुदंयच्छ्दित्यांहुस्तस्मांदनुः

जुहोति यज्ञस्योद्यंत्यै द्वादंश वाथ्सबन्धान्युदंयच्छन्नित्यांहुस्तस्मांद्वादश दीक्षयन्ति सा वा एषर्गनुष्टुग्वागनुष्टुग्यदेतयुर्चा दीक्षयंति वाचैवैन् र्

सर्वया दीक्षयति विश्वे देवस्यं नेतुरित्यांह सावित्र्येतेन मर्तो वृणीत सुख्यम् (१४)

इत्यांह पितृदेवृत्यैतेन विश्वे राय इंपुध्यसीत्यांह वैश्वदेव्येतेन

द्युम्नं वृंणीत पुष्यस् इत्यांह पौष्णयेतेन सा वा एषर्ब्सवदेवत्यां यदेतय्चां दीक्षयंति सर्वाभिरेवैनं देवतांभिदीक्षयति सप्ताक्षरं प्रथमं पदम्ष्टाक्षराणि त्रीणि यानि त्रीणि तान्यष्टावुपं यन्ति यानि चत्वारि तान्यष्टी यदष्टाक्षरा तेनं (१५)

गायत्री यदेकांदशाक्षरा तेनं त्रिष्टुग्यद्वादंशाक्षरा तेन् जगंती सा वा एषर्व्सर्वाणि छन्दारंसि यदेतयर्चा दीक्षयंति सर्वेभिरेवैनं छन्दोंभिदीक्षयति सप्ताक्षरं प्रथमं पदर सप्तपंदा शक्वरी पशवः शक्वरी पश्चनेवावं रुन्य एकंस्मादक्षरादनांतं प्रथमं पदन्तस्माद्यद्वाचोऽनांत्रमन्तन्मंनुष्यां उप जीवन्ति पूर्णयां जुहोति पूर्ण इंव हि प्रजापंतिः प्रजापंतरास्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापंतिः प्रजा असृंजत प्रजानार् सृष्ट्यां (१६)

ऋख्सामे वै देवेभ्यों यज्ञायातिष्ठमाने कृष्णों रूपं कृत्वापुत्रम्यातिष्ठतान्तेऽमन्यन्त यं वा इमे उपाव्थ्स्यतः स इदं भविष्यतीति ते उपामन्त्रयन्त ते अहोरात्रयौर्मिह्मानमपनिधायं

अुग्नये ता वृंधात्वृचा सुख्यन्तेनं जुहोति पश्चंदश च॥_____[२]

देवानुपावंर्तेतामेष वा ऋचो वर्णो यच्छुक्तं कृष्णाजिनस्यैष साम्नो यत्कृष्णमृंख्सामयोः शिल्पें स्थ इत्याहरूर्सामे एवावं रुन्ध एषः (१७)

वा अह्रो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्यैष रात्रिया यत्कृष्णं

यदेवैनंयोस्तत्र न्यंक्तं तदेवावं रुन्धे कृष्णाजिनेनं दीक्षयित् ब्रह्मंणो वा एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनं ब्रह्मंणेवैनं दीक्षयितामान्धियः शिक्षंमाणस्य देवेत्यांह यथायजुरेवैतद्गर्भो वा एष यद्दीं क्षित उल्बं वासः प्रोण्ते तस्मांत् (१८)

गर्भाः प्रावृंता जायन्ते न पुरा सोमंस्य ऋयादपौँण्वीत् यत्पुरा सोमंस्य ऋयादंपोण्वीत गर्भाः प्रजानां परापातुंकाः स्युः ऋिते सोमे-ऽपौणीते जायंत एव तदथो यथा वसीया १ सं प्रत्यपोणीते ताहगेव तदिङ्गेरसः सुवर्गं लोकं यन्त ऊर्जं व्यंभजन्त ततो यद्त्यशिष्यत ते शरा अभवन्नूर्वे शरा यच्छेरमयीं (१९)

मेखंला भवत्यूर्जमेवावं रुन्धे मध्यतः सन्नेह्यति मध्यत एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मौन्मध्यत ऊर्जा भुंञ्जत ऊर्ध्वं वै पुरुषस्य नाभ्ये मध्यमवाचीनममेध्यं यन्मध्यतः संनह्यति मध्यं चैवास्यामेध्यं च व्यावर्तयतीन्द्रो वृत्राय वज्रं प्राहंरथ्स त्रेधा व्यंभवथ्स्प्यस्तृतीय् रथ्सतृतीयं यूपस्तृतीयम् (२०)

येंऽन्तःश्रा अशींर्यन्त ते श्रा अंभवन्तच्छ्राणा श्रार्तं वज्रो वे श्राः क्षुत्खलु वे मंनुष्यंस्य भ्रातृंत्यो यच्छंर्मयी मेखला भवंति वज्रेणैव साक्षात्क्षुधम्भ्रातृंत्यं मध्यतोऽपं हते त्रिवृद्धंवति त्रिवृद्धे प्राणस्त्रिवृतंमेव प्राणं मध्यतो यजमाने दधाति पृथ्वी भवति रज्जूनाळ्याँवृत्त्ये मेखंलया यजमानन्दीक्षयति योक्रेण पत्नीं मिथुनुत्वायं (२१)

युज्ञो दक्षिणाम्भ्यंध्यायताः समंभवत्तदिन्द्रोऽचाय्थ्सो-ऽमन्यत् यो वा इतो जंनिष्यते स इदं भंविष्यतीति तां प्राविशत्तस्या इन्द्रं एवाजांयत् सोऽमन्यत् यो वै मदितोऽपंरो जिन्ष्यते स इदं भंविष्यतीति तस्यां अनुमृश्य योनिमार्च्छिन्थ्सा सूतवंशाभवत्तथ्सूतवंशायै जन्मं (२२)

ता १ हस्ते न्यंवेष्टयत तां मृगेषु न्यंदधाथ्सा कृष्णविषाणाभंवदिन्द्रं

युज्ञं केरोति सयोनिन्दक्षिणा् सयोनिमिन्द्र सयोनित्वायं कृष्ये त्वां सुस्स्याया इत्यांह् तस्मांदकृष्टपच्या ओषंधयः पच्यन्ते सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषंधीभ्य इत्यांह् तस्मादोषंधयः फलं गृह्णन्ति यद्धस्तेन (२३)

कृण्डूयेतं पामनं भावंकाः प्रजाः स्युर्यथ्समयेत नम्रं भावंकाः

योनिरसि मा मां हि सीरितिं कृष्णविषाणां प्र यंच्छति सयोनिमेव

कृष्णविषाणयां कण्डूयतेऽपिगृह्यं स्मयते प्रजानां गोपीथाय न पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामवं चृतेद्यत्पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामवंचृतेद्योनिः प्रजानां परापातुंका स्यान्नीतासु दक्षिणासु चात्वांले कृष्णविषाणां प्रास्यंति योनिर्वे यज्ञस्य चात्वांलं योनिः कृष्णविषाणा योनांवेव योनिन्दधाति यज्ञस्य सयोनित्वायं॥ (२४) वाग्वै देवेभ्योऽपाँकामद्यज्ञायातिष्ठमाना सा वनस्पतीन्प्राविंश्रथ्से। वाग्वनस्पतिषु वदति या दुन्दुभौ या तूर्णवे या वीर्णायां यद्दौक्षितदण्डं प्रयच्छंति वाचंमेवावं रुन्ध औदुंम्बरो भवत्यूग्वी

रुन्धु एष तस्मांच्छर्मयी यूपस्तृतीयं मिथुन्त्वायु जन्मु हस्तेनाष्टाचंत्वारिश्श**व॥———[3**]

यद्दाक्षतद्ण्ड प्रयच्छात् वाचम्वाव रुन्ध् आदुम्बरा भवृत्यूग्वा उंदुम्बर् ऊर्जमेवावं रुन्धे मुखेन् सम्मितो भवति मुख्त एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मुखत ऊर्जा भुंअते (२५)

हि पुरस्तांदृत्विग्भ्यो वार्चं विभजंति तामृत्विजो यजंमाने प्रतिष्ठापयन्ति स्वाहां यज्ञं मन्सेत्यांह् मनंसा हि पुरुंषो यज्ञमंभिगच्छंति स्वाहा द्यावांपृथिवीभ्यामित्यांह द्यावांपृथिव्योर्हि

क्रीते सोमें मैत्रावरुणायं दण्डं प्र यंच्छति मैत्रावरुणो

यज्ञः स्वाहोरोर्न्तरिंक्षादित्यांहान्तरिंक्षे हि यज्ञः स्वाहां यज्ञं वातादारंभ इत्यांहायम् (२६)
वाव यः पवंते स यज्ञस्तमेव साक्षादा रंभते मुष्टी करोति
वाचं यच्छति यज्ञस्य धृत्या अदींक्षिष्टायं ब्रांह्मण इति त्रिरुंपार्श्वांह
देवेभ्यं एवेनं प्राऽऽह त्रिरुचैरुभयेंभ्य एवेनं देवमनष्येभ्यः प्राऽऽह

देवेभ्यं एवैनं प्राऽऽह् त्रिरुचैरुभयेंभ्य एवैनं देवमनुष्येभ्यः प्राऽऽह् न पुरा नक्षंत्रेभ्यो वाचं वि सृंजेद्यत्पुरा नक्षंत्रेभ्यो वाचं विसृजेद्यज्ञं विच्छिंन्द्यात् (२७) उदितेषु नक्षंत्रेषु ब्रुतं कृंणुतेति वाचं वि सृंजिति यज्ञव्रंतो वै

उदितेषु नक्षत्रेषु ब्रत कृणुतिति वाच वि सृजिति युज्ञव्रतो वै दींक्षितो युज्ञमेवाभि वाचं वि सृजिति यदि विसृजेद्वैषण्वीमृच्मनुं ब्रूयाद्यज्ञो वै विष्णुंर्य्ज्ञेनैव युज्ञ सं तंनोति दैवीन्धियं मनामह् इत्याह युज्ञमेव तन्म्रंदयित सुपारा नो असद्वश इत्याह व्युंष्टिमेवावं रुन्धे (२८)

ब्रह्मवादिनों वदन्ति होत्व्यंं दीक्षितस्यं गृहा(३)इ न होत्व्या(३)मितिं हृविर्वे दीक्षितो यज्जंहुयाद्यजंमानस्यावदायं जुहुयाद्यत्र जुंहुयाद्यंजपुरुर्न्तिरयाद्ये देवा मनोजाता मनोयुज् इत्याह प्राणा वै देवा मनोजाता मनोयुज्सतेष्वेव प्रोक्षं जुहोति तन्नवं हुतं नेवाहंत स्वपन्तं वै दीक्षित रक्षा रेसि जिघारसन्त्यग्निः (२९)

खलु वै रंक्षोहाग्ने त्वर सु जांगृहि वयर सु मंन्दिषीमहीत्यांहाग्निमेवाधिपां कृत्वा स्वंपिति रक्षंसामपंहत्या अब्रत्यमिव वा एष करोति यो दीक्षितः स्वपिति त्वमंग्ने ब्रत्पा असीत्यांहाग्निर्वे देवानां ब्रतपंतिः स एवैनं ब्रतमालम्भयति देव आ मर्त्येष्वेत्यांह देवः (३०)

ह्यंष सन्मर्त्येषु त्वं यज्ञेष्वीङ्य इत्यांहैत १ हि यज्ञेष्वीड्ते ऽप् वै दींक्षिताथ्संषुपुषं इन्द्रियं देवताः क्रामन्ति विश्वं देवा अभि मामावंवृत्रज्ञित्याहिन्द्रियेणैवैनं देवतांभिः सं नंयति यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्यावंत एव पृश्नमि दीक्षेत् तावंन्तो ऽस्य पृशवंः स्यू रास्वेयंत् (३१) सोमा भूयों भरेत्याहापरिमितानेव पृश्नवं रुन्धे चन्द्रमंसि मम् भोगांय भवेत्यांह यथादेवतमेवेनाः प्रतिं गृह्णाति वायवे त्वा वरुणाय त्वेति यदेवमेता नानुंदिशेदयंथादेवतं दक्षिणा गमयेदा देवताभ्यो वृक्ष्येत् यदेवमेता अनुदिशतिं यथादेवतमेव दक्षिणा गमयित न देवताभ्य आ (३२)

वृश्चते देवींरापो अपां नपादित्यांह् यद्वो मेध्यं यज्ञिय् स् सदेंवं तद्वो मावं क्रमिष्मिति वावैतदाहाच्छिंन्नं तन्तुं पृथिव्या अनुं गेषुमित्यांह सेतुंमेव कृत्वात्येंति॥ (३३)

भुः बुतेऽयिष्ठिं न्याहुन्येऽप्रिगंह देव इयेद्देवतां न्य आ त्रयंश्विश्यचा — [8] देवा वै देवयर्जनमध्यवसाय दिशो न प्राजानन्तेऽ दें न्योन्यमुपांधावन्त्वया प्र जानाम त्वयेति तेऽदित्या समिधियन्त व्या प्र जानामेति सार्बवीदरं वणै मत्यांयणा एव वो यज्ञा

त्वया प्र जांनामेति साब्रंबीद्वरं वृणे मत्प्रांयणा एव वो यज्ञा मदुंदयना असुन्निति तस्मांदादित्यः प्रांयणीयो यज्ञानांमादित्य उदयनीयः पश्चं देवतां यजित पश्च दिशो दिशां प्रज्ञांत्ये (३४) अथो पश्चांक्षरा पिक्कः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्धे पथ्याई

अथो पश्चाक्षरा पुङ्किः पाङ्को युज्ञो युज्ञमेवावं रुन्धे पथ्या इ स्वस्तिमयज्न्याचींमेव तया दिशं प्राजानन्नग्निनां दक्षिणा सोमेन प्रतीची इसे सिव्तेनोदींचीमदित्योध्वां पथ्या इसे स्वस्ति यंजित प्राचींमेव तया दिशं प्र जांनाति पथ्या इस्वस्तिमिष्ट्वाग्नीषोमौ यजित चक्षुंषी वा एते युज्ञस्य यद्ग्नीषोमौ ताभ्यांमेवानुं पश्यित (३५) अग्नीषोमांविष्ट्वा संवितारं यजित सवितृपंस्त एवानुं पश्यित सिवतारंमिष्ट्वादितिं यजतीयं वा अदितिर्स्यामेव प्रतिष्ठायानुं पश्यत्यदितिमिष्ट्वा मांकृतीमृच्मन्वांह मुरुतो वे देवानां विशों देविवशं खलु वे कल्पमानं मनुष्यविशमनुं कल्पते यन्मांकृतीमृचंमन्वाहं विशां कृष्ट्यैं ब्रह्मवादिनों वदन्ति प्रयाजवंदननूयाजं प्रांयणीयं कार्यमनूयाजवंत् (३६)

अप्रयाजमुंदयनीयमितीमे वै प्रयाजा अमी अनूयाजाः सैव सा यज्ञस्य सन्तंतिस्तत्तथा न कार्यमात्मा वै प्रयाजाः प्रजाऽनूंयाजा यत्प्रयाजानंन्तिर्यादात्मानंमन्तिरयाद्यदंनूयाजानंन्तिर्यात्प्रजामन्तिरे खलु वै यज्ञस्य वितंतस्य न ऋियते तदन् यज्ञः पर्रा भवति यज्ञं पर्राभवन्तं यजमानोऽन् (३७)

परां भवति प्रयाजवंदेवानूंयाजवंत्प्रायणीयं कार्यं प्रयाजवंदन्याजवंदुदय्नीयं नात्मानंमन्तरेति न प्रजां न यज्ञः पंराभवंति न यज्ञंमानः प्रायणीयंस्य निष्कास उदय्नीयंम्भि निवंपति सैव सा यज्ञस्य सन्तंतिर्याः प्रायणीयंस्य याज्यां यत्ता उदय्नीयंस्य याज्याः कुर्यात्पराङ्मं लोकमा रोहेत्प्रमायंकः स्याद्याः प्रायणीयंस्य पुरोनुवाक्यांस्ता उदय्नीयंस्य याज्याः करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति॥ (३८)

प्रज्ञांत्ये पश्यत्यन्याजवृद्यजंमानोऽनं प्रोनुवाक्यांस्ता अष्टो चं॥———[५] कद्रूश्च वै सुंपर्णी चौत्मरूपयोरस्पर्धेतार सा कद्रूः तेनाऽऽत्मानं निष्क्रीणीष्वेतीयं वै कृद्रूरसौ सुंपूर्णी छन्दा रसि सौपर्णेयाः साब्रंवीदस्मै वै पितरौं पुत्रान्विंभृतस्तृतीयंस्यामितो

इति मा कद्रूरंबोचिदिति जगत्युदंपतचतुर्दशाक्षरा सती

साप्रांप्य न्यंवर्तत तस्यै द्वे अक्षरें अमीयेता सा पशुभिंश्च दीक्षया

दिवि सोमस्तमा हंर तेनाऽऽत्मानं निष्क्रीणीष्व (३९)

चार्गच्छत्तस्माञ्जर्गती छन्दंसां पश्च्यंतमा तस्मौत्पशुमन्तं दीक्षोपं नमित त्रिष्टुगुदंपत्त्रयोदशाक्षरा सती साप्रौप्य न्यंवर्तत् तस्यै द्वे अक्षरें अमीयेता सा दिक्षणिभिश्च (४०)

तपंसा चार्गच्छत्तस्मौत्रिष्टुभों लोके मार्ध्यन्दिने सवेने दिक्षणा नीयन्त एतत्खलु वाव तप् इत्यांहुर्यः स्वं ददातीति गायत्र्युदंपतचतुंरक्षरा सत्यंजया ज्योतिषा तमस्या अजाभ्यंरुन्थ

तद्जायां अजुत्व सां सोमं चाहरच्त्वारि चाक्षराणि साष्टाक्षरा

कस्माँ ध्यत्याद्गांयत्री किनेष्ठा छन्दंसा स्ती यंज्ञमुखं

समंपद्यत ब्रह्मवादिनों वदन्ति (४१)

परीयायेति यदेवादः सोम्माहंर्त्तस्मौद्यज्ञमुखं पर्येत् तस्मौतेज्स्विनीतं पद्मां द्वे सर्वने स्मगृंह्वान्मुखेनैकं यन्मुखेन स्मगृंह्वात्तदंधयृत्तस्माद्वे सर्वने शुक्रवंती प्रातःसवनं च माध्यंन्दिनं च तस्मौत्तृतीयसवन ऋंजी्षम्भि षुंण्वन्ति धीतिमिव हि मन्यंन्ते (४२) आशिर्मवं नयति सशुक्रत्वायाथो सम्भंरत्येवैनृत्त र

सोमंमाह्रियमांणं गन्ध्वां विश्वावंसुः पर्यमुष्णाथ्स तिस्रो रात्रीः परिमुषितोऽवस्त्तस्मांतिस्रो रात्रीः क्रीतः सोमों वसति ते देवा अंब्रुव्न्थ्स्रीकांमा वै गन्ध्वाः स्त्रिया निष्क्रीणामेति ते वाच् इं स्त्रियमेकंहायनीं कृत्वा तया निर्क्रीणन्थ्सा रोहिद्रूपं कृत्वा गन्धवेंभ्यः (४३)

अप्तरम्यांतिष्ठत्तद्रोहितो जन्म ते देवा अंब्रुवृत्तपं युष्मदर्त्रमीन्नास्मानुपावंतिते वि ह्वंयामहा इति ब्रह्मं गन्धवां अवंदन्नगायं देवाः सा देवान्गायंत उपावंतित तस्माद्गायंन्त् स्रियंः कामयन्ते कामुंका एन् स्रियों भवन्ति य एवं वेदाथो य एवं विद्वानिष जन्येषु भवंति तेभ्यं एव दंदत्युत यद्वहुतंयाः (४४)

भवन्त्येकंहायन्या क्रीणाति वाचैवेन् सर्वया क्रीणाति तस्मादेकंहायना मनुष्यां वाचं वदन्त्यकूट्याऽकंर्ण्याऽ कांण्या-ऽश्लोंण्याऽसंप्तशफया क्रीणाति सर्वयेवेनं क्रीणाति यच्छ्वेतयाँ क्रीणीयादुश्चर्मा यजंमानः स्याद्यत्कृष्णयांनुस्तरंणी स्यात्प्रमायुंको यजंमानः स्याद्यद्विंरूपया वात्रंग्नी स्याथ्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयादकृणयां पिङ्गाक्ष्या क्रीणात्येतद्वै सोमंस्य रूप स्वयेवेनं देवतंया क्रीणाति॥ (४५)

निष्क्रीणीष्व दक्षिणाभिश्व वदन्ति मन्यन्ते गन्ध्वेभ्यां बहुतयाः पिङ्गाक्ष्या दशं च॥——[६] तिष्करंणयमभवृत्तस्मादुन्द्यो हिरंणयं पुनन्ति ब्रह्मवादिनो

वदन्ति कस्मांथ्सत्यादंनस्थिकंन प्रजाः प्रवीयंन्तेऽस्थन्वर्तींर्जायन्त् इति यद्धिरंण्यं घृतेऽवधायं जुहोति तस्मांदनस्थिकंन प्रजाः प्र वीयन्तेऽस्थन्वर्तींर्जायन्त एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यद् घृतं तेजो हिरंण्यमियं ते शुक्र तनूरिदं वर्च इत्यांह् सर्तेजसमेवैन्श् सर्तन्म (४६)

क्रोत्यथो सम्भरत्येवैनं यदबंद्धमवद्ध्याद्गर्भाः प्रजानां परापातुंकाः स्युर्बद्धमवं दधाति गर्भाणां धृत्ये निष्ट्क्यं बध्नाति प्रजानां प्रजननाय वाग्वा एषा यथ्सोम्ऋयंणी जूरसीत्यांह् यद्धि मनसा जवंते तद्घाचा वदंति धृता मनसेत्यांह् मनसा हि वाग्धृता जुष्टा विष्णंव इत्यांह (४७)

यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञायैवैनां जुष्टां करोति तस्यांस्ते स्त्यसंवसः प्रस्व इत्यांह सिवृतृप्रंस्तामेव वाचमवं रुन्धे काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञ र रक्षारंसि जिघारसन्त्येष खलु वा अरंक्षोहतः पन्था योंऽग्रेश्च सूर्यस्य च सूर्यस्य चक्षुरारुहमग्नेरक्षणः कनीनिकामित्यांह् य एवारंक्षोहतः पन्थास्तर समारोहित (४८)

वाग्वा एषा यथ्सोंमुऋयंणी चिदंसि मुनासीत्यांह् शास्त्येवैनांमेतत्तस्मांच्छिष्टाः प्रजा जांयन्ते चिदसीत्यांह् यिद्ध मनसा चेतयंते तद्वाचा वदंति मुनासीत्यांह् यिद्ध मनसाभिगच्छंति तत्करोति धीरसीत्यांह् यिद्ध मनसा ध्यायति तद्वाचा (४९) यज्ञियांमेवैनां करोति क्षत्रियासीत्यांह क्षत्रिया ह्यंषादितिरस्युभ्यतंःशी यदेवाऽऽदित्यः प्रायणीयों यज्ञानांमादित्य उंदयनीयस्तस्मांदेवमांह

यदंबंद्धा स्यादयंता स्याद्यत्पिद्वद्धानुस्तरंणी स्यात्प्रमायुंको यजंमानः स्यात् (५०)

यत्कंणंगृहीता वार्त्रघ्नी स्याथ्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयान्मित्रस्त्वां पदि बंध्नात्वित्यांह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैवैनां पदि बंध्नाति पूषाध्वंनः पात्वित्यांहेयं वै पूषेमामेवास्यां अधिपामंकः समष्ट्या इन्द्रायाध्यंक्षायेत्याहेन्द्रमेवास्या

अनुं त्वा माता मन्यतामनुं पितेत्याहानुंमतयैवैनया क्रीणाति सा देवि देवमच्छेहीत्यांह देवी होषा देवः सोम् इन्द्रांय सोम्मित्याहेन्द्रांय हि सोमं आहियते यदेतद्यजुर्न ब्रूयात्परांच्येव सोम्कर्यणीयादुद्रस्त्वा वंर्तयत्वित्यांह रुद्रो वै क्रूरः (५२)

अध्यंक्षं करोति (५१)

देवानान्तमेवास्यै प्रस्तांहधात्यावृत्त्यै क्रूरमिव वा एतत्करोति यद्रुद्रस्यं कीर्तयंति मित्रस्यं पृथेत्यांह शान्त्यै वाचा वा एष वि कीणीते यः सोम्कयंण्या स्वस्ति सोमंसखा पुनरेहिं सह र्य्येत्यांह वाचैव विक्रीय पुनरात्मन्वाचं धत्तेऽनुंपदासुकास्य वाग्भवित य एवं वेदं॥ (५३)

सतंनुं विष्णंव इत्यांह सुमारोहित् ध्यायंति तद्वाचा यजमानः स्यात्करोति क्रूरो वेदं॥ $--[\, \mathcal{G}\,]$

षद्दान्यनु नि क्रांमिति षड्हं वाङ्गाति वदत्युत संवथ्सरस्यायंने यावंत्येव वाक्तामवं रुन्धे सप्तमे पदे जुंहोति सप्तपंदा शक्वरी पृशवः शक्वरी पृश्ववः शक्वरी पृश्ववेवावं रुन्धे सप्त ग्राम्याः पृशवः स्प्तार्ण्याः सप्त छन्दा इंस्युभयस्यावं रुद्धे वस्व्यंसि रुद्रासीत्यां ह रूपमेवास्यां पृतन्मंहिमानम् (५४)

व्याचंष्टे बृह्स्पतिंस्त्वा सुम्ने रंण्वत्वित्यांह् ब्रह्म वे देवानां बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्मैं पृश्ननवं रुन्धे रुद्रो वसुंभिरा चिंकेत्वित्याहावृंत्त्ये पृथिव्यास्त्वां मूर्धन्ना जिंधिम देवयजन् इत्यांह पृथिव्या ह्येष मूर्धा यद्देवयजन्मिडांयाः पद इत्याहेडांये ह्येतत्पदं यथ्सोमक्रयंण्ये घृतवंति स्वाहां (५)

इत्यांह् यदेवास्ये प्दाद् घृतमपींड्यत् तस्मादेवमांह् यदंध्वर्युरंन्ग्नावाहंतिं जुहुयाद्न्योंऽध्वर्युः स्याद्रक्षारंसि यज्ञर हंन्युर्हिरंण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुंहोति नान्योंऽध्वर्युर्भवंति न यज्ञर रक्षारंसि प्रन्ति काण्डेकाण्डे वै क्रियमांणे यज्ञर रक्षारंसि जिघारसन्ति परिलिखित्र रक्षः परिलिखिता अरांतय इत्यांह् रक्षंसामपंहत्ये (५६)

ड्डदम्हर रक्षंसो ग्रीवा अपि कृन्तामि यौंऽस्मान्द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्म इत्यांह् द्वौ वाव पुरुषो यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तयोरेवानंन्तरायं ग्रीवाः कृन्तित पृशवो वै सोमुक्रयंण्ये पृदं यांवत्त्मूत सं वंपित पृश्नेवावं रुन्धेऽस्मे राय इति सं वंपत्यात्मानंमेवाध्वर्युः (५७)

पशुभ्यो नान्तरेति त्वे राय इति यजंमानाय प्र यंच्छति यजंमान एव र्यिं दंधाति तोते राय इति पत्निया अर्धो वा एष आत्मनो यत्पत्नी यथां गृहेषुं निध्ते तादृगेव तत्त्वष्टीमती ते सपेयेत्यांह त्वष्टा वै पंशूनां मिथुनाना रूं रूपकृद्रूपमेव पृशुषुं दधात्यस्मै वै लोकाय गारहंपत्य आ धीयतेऽमुष्मां आहवनीयो यद्गारहंपत्य उपवपेंद्स्मिं लोके पंशुमान्थ्रस्याद्यदांहवनीये- ऽमुष्मिं लोके पंशुमान्थ्रस्यांदुभयोरुपं वपत्युभयोरेवेनं लोकयौंः पश्मनन्तं करोति॥ (५८)

नन्त फराता। (५८) महिमान् इस्वाहापंहत्या अध्वयुंधीयते चतुंविं शतिश्च॥————[८]

बृह्मवादिनों वदन्ति विचित्यः सोमा (३) न विचित्या (३)

इति सोमो वा ओषंधीना राजा तस्मिन् यदापंत्रं ग्रसितमेवास्य तद्यद्विचिनुयाद्यथास्याँद्वसितं निष्खिदितिं ताद्दगेव तद्यन्न विचिनुयाद्यथाक्षन्नापंत्रं विधावंति ताद्दगेव तत्क्षोधुंकोऽध्वर्युः स्यात्क्षोधुंको यजमानः सोमंविक्रयिन्थ्सोम शोध्येत्येव ब्रूंयाद्यदीतंरम् (५९)

यदीतंरमुभयेनेव सोमविऋयिणंमर्पयति तस्माँथ्सोमविऋयी

क्षोधंकोऽरुणो हं स्माहौपंविशिः सोम्ऋयंण एवाहं तृंतीयसवनमवं रुन्ध इति पशूनां चर्मन्मिमीते पृशूनेवावं रुन्धे पृशवो हि तृतीय् सर्वनं यङ्कामयेतापृशः स्यादित्यृंक्षतस्तस्यं मिमीतुक्षं वा अपशुव्यमंपृशुरेव भवित् यं कामयेत पशुमान्थ्स्यात (६०)

इति लोम्तस्तस्यं मिमीतैतद्वै पंशूना र रूप र रूपेणैवास्में प्शूनवं रुन्धे पशुमानेव भवत्यपामन्तें कीणाति सरंसमेवैनं कीणात्यमात्योऽसीत्यांहामैवैनं कुरुते शुक्रस्ते ग्रह् इत्यांह शुक्रो ह्यंस्य ग्रहोऽनुसाच्छं याति महिमानंमेवास्याच्छं यात्यनंसा (६१)

अच्छं याति तस्मांदनोवाह्य समे जीवंनं यत्र खलु वा पृत शीर्षणा हरेन्ति तस्मांच्छीर्षहार्यं गिरौ जीवंनम्भि त्यं देव संवितार्मित्यतिंछन्दस्चां मिंमीतेऽतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा से सर्वेभिरेवेनं छन्दोभिर्मिमीते वर्ष्म वा एषा छन्दं सां यदितंच्छन्दा यदितंच्छन्दस्चां मिमीते वर्ष्मवेन समानानां करोत्येकयेकयोथ्सर्गम् (६२)

मिमीतेऽयांतयाम्नियायातयाम्नियैवैनं मिमीते तस्मान्नानांवीर्या अङ्गुलंयः सर्वांस्वङ्गुष्ठमुप् नि गृंह्णाति तस्मांथ्समावंद्वीर्यो-ऽन्याभिंर्ङ्गुलिंभिस्तस्माथ्सर्वा अनु सं चंरति यथ्सह सर्वांभिर्मिमीत सङ्श्लिष्टा अङ्गुलंयो जायेर्न्नेकंयैकयोथ्सर्गं मिमीते तस्माद्विभंक्ता जायन्ते पश्च कृत्वो यर्जुषा मिमीते पश्चौक्षरा पङ्काः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्धे पश्च कृत्वंस्तूष्णीम् (६३)

दश् सं पंद्यन्ते दशाँक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धे यद्यज्ञुंषा मिमीते भूतमेवावं रुन्धे यत्तूष्णीं भविष्यद्यद्वे तावानेव सोमः स्याद्यावन्तं मिमीते यजमानस्यैव स्यान्नापि सदस्यानां प्रजाभ्यस्त्वेत्युप समूहित सदस्यानेवान्वाभंजित वाससोपं नह्यित सर्वदेवत्यं वै (६४)

वासः सर्वाभिरेवैनं देवतांभिः समर्धयित पृशवो वै सोमंः प्राणाय त्वेत्युपं नह्यति प्राणमेव पृशुषुं दधाति व्यानाय त्वेत्यनुं शृन्थित व्यानमेव पृशुषुं दधाति तस्मांथ्स्वपन्तं प्राणा न जहिति॥ (६५)

इतरं पशुमान्थ्यां द्यात्यनं सोध्यां न्यूणीर संविद्वत्यं वे त्रयं सिरश्वा ——[९] यत्कलयां ते शुफेनं ते क्रीणानीति पणेतागों अर्घ् सोमं कुर्यादगों अर्घं यजमानमगों अर्घमध्वयुक्कोस्तु महिमानं नाव तिरेद्रवां

कुयादगाअघ यजमान्मगाअघमध्वयुङ्गास्तु महिमान् नाव तिर्द्रवा ते क्रीणानीत्येव ब्रूयाद्गोअघंमेव सोमं करोति गोअघं यजमानं गोअघंमध्वयुत्र गोर्महिमान्मवं तिरत्यजयां क्रीणाति सतंपसमेवैनं क्रीणाति हिरंण्येन क्रीणाति सश्कमेव (६६)

पुनं कीणाति धेन्वा कीणाति साशिरमेवैनं कीणात्यृष्भेणं कीणाति सेन्द्रमेवैनं कीणात्यनुडुहाँ कीणाति वहिर्वा अनुङ्वान् मिथुनस्यावंरुद्धे वासंसा क्रीणाति सर्वदेवृत्यं वै वासुः

सर्वांभ्य एवेनं देवतांभ्यः क्रीणाति दशु सं पंद्यन्ते दशांक्षरा

विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धे (६७)

येन हिरंण्येन (६८)

तपंसस्तनूरंसि प्रजापंतेर्वर्ण इत्यांह प्रशुभ्यं पृव तदंध्वर्युर्नि हुंत आत्मनोऽनांब्रस्काय गच्छंति श्रियं प्र प्रशूनांप्रोति य पृवं वेदं शुक्रं ते शुक्रेणं कीणामीत्यांह यथायजुरेवैतद्देवा वै येन हिरंण्येन सोममकीणन्तदंभीषहा पुन्रादंदत को हि तेजंसा विक्रेष्यत इति

सोमं क्रीणीयात्तदंभीषहा पुन्रा दंदीत तेजं एवाऽऽ-त्मन्धंत्तेऽस्मे ज्योतिः सोमविक्रियिणि तम् इत्यांह ज्योतिरेव यजंमाने दधाति तमंसा सोमविक्रियणंमपंयति यदनुंपग्रथ्य हुन्याद्दंन्द्शूकास्ता समार्थ सुर्पाः स्युंरिदमृह सूर्पाणां दन्दशूकानां ग्रीवा उपं ग्रश्नामीत्याहादंन्दशूकास्ता समार्थ सुर्पा भंवन्ति तमंसा सोमविक्रियणं विध्यति स्वानं (६९)

भ्राजेत्यांहैते वा अमुष्मिँ ह्योके सोमंमरक्ष्वन्तेभ्यो-ऽिष् सोम्माहं रन् यदेतेभ्यः सोम्कर्यणान्नानं दिशेदकीं तो-ऽस्य सोमः स्यान्नास्यैते ऽमुष्मिँ ह्योके सोम र रक्षेयुर्यदेतेभ्यः सोम्कर्यणाननु दिशति की तौं ऽस्य सोमों भवत्येते उस्यामुष्मिँ ह्योके सोम रक्षिन्ति॥ (७०)

एवान्वारभ्योत् (७१)

सर्थक्रमेव कंन्य हित थेन हिरंण्येन स्वान चर्त्वश्वलारिश्यवा ——[१०] वारुणो वै क्रीतः सोम् उपनद्धो मित्रो न एहि सुमित्रधा इत्याह शान्त्या इन्द्रस्योरुमा विश्व दक्षिणमित्याह देवा वै यश् सोम्मक्रीणन्तमिन्द्रस्योरौ दक्षिण आसादयन्नेष खलु वा एतर्हीन्द्रो यो यजंते तस्मादेवमाहोदायुषा स्वायुषेत्याह देवतां

तिष्ठत्युर्वन्तिरिक्षमिन्विहीत्यांहान्तिरिक्षदेवृत्यो ई ह्यंतर्हि सोमो-ऽदिंत्याः सदोऽस्यदिंत्याः सद् आ सीदेत्यांह यथायजुरेवैतिद्व वा एंनमेतदर्धयित् यद्वांरुण सन्तं मैत्रं क्रोतिं वारुण्यर्चा सांदयित् स्वयैवैनं देवतंया समर्धयित् वासंसा पूर्यानंह्यित सर्वदेवृत्यं वै वासः सर्वाभिरेव (७२)

एनं देवतांभिः समर्धयत्यथो रक्षंसामपंहत्यै वनेषु व्यन्तिरिक्षं ततानेत्यांह् वनेषु हि व्यन्तिरिक्षं ततान् वाज्मर्विध्स्वत्यांह् वाज् ड् ह्यर्वथ्सु पयो अघ्नियास्वित्यांह् पयो ह्यंघ्नियासुं हृथ्सु ऋतुमित्यांह हृथ्सु हि ऋतुं वर्रुणो विक्ष्वंग्निमित्यांह् वर्रुणो हि विक्ष्वंग्निन्दिवि सूर्यम् (७३)

इत्यांह दिवि हि सूर्ये सोम्मद्रावित्यांह ग्रावांणो वा अद्रंयस्तेषु वा एष सोमं दधाति यो यजेते तस्मांदेवमाहोदु त्यं जातवेदस्मितिं सौर्यचां कृष्णाजिनं प्रत्यानंह्यति रक्षंसामपंहत्या उस्रावेतं धूर्षाहावित्यांह यथायजुरेवैतत्प्र च्यंवस्व भुवस्पत् इत्यांह भूताना १ हि (७४)

पुष पतिर्विश्वांन्यभि धामानीत्यांह् विश्वांनि ह्ये ई षों-ऽभि धामांनि प्रच्यवंते मा त्वां परिपरी विद्वित्यांह् यदेवादः सोमंमाह्रियमांणं गन्धवीं विश्वावंसुः पूर्यमुष्णात्तरमादेवमाहापंरिमोषार् यजंमानस्य स्वस्त्ययंन्यसीत्यांह् यजंमानस्यैवैष यज्ञस्यांन्वारुम्भो-ऽनंविछित्त्यै वरुणो वा एष यजमानम्भ्यैति यत् (७५)

क्रीतः सोम् उपनद्धो नमों मित्रस्य वरुंणस्य चक्षंस् इत्यांह् शान्त्या आ सोमं वहंन्त्यग्निना प्रतिं तिष्ठते तो सम्भवन्तौ यजंमानम्भि सम्भवतः पुरा खलु वावैष मेधांयात्मानमारभ्यं चरित यो दीक्षितो यदंग्नीषोमीयं पृशुमालभंत आत्मिन्ष्क्रयंण पृवास्य स तस्मात्तस्य नाश्यं पुरुषिनष्क्रयंण इव ह्यथो खल्बांहुर्ग्नीषोमाभ्यां वा इन्द्रो वृत्रमंहृत्रिति यदंग्नीषोमीयं पृशुमालभंते वार्त्रघ्न एवास्य स तस्माद्वाश्यं वारुण्यर्चा परिं चरित स्वयैवैनं देवत्या परिं चरित॥ (७६)

अन्वारभ्योथसर्वाभिरेव सूर्यं भूताना्डु ह्येति यदांहः सप्तविर्शतिश्च॥———[११]

यो वा अयंथादेवतुन्त्वामंग्र इन्द्रंस्य चित्तिं यथा वै वयो वै यदाकूंताचास्ते अग्ने मिये गृह्णामि प्रजापितिः

सौंऽस्माथ्स्तेगान् वार्जं कूर्मान् योक्कं मित्रावर्रुणाविन्द्रस्य पूष्ण ओजं आनुन्दमहंरुग्नेर्वायोः पन्थाङ्कमेट्वींस्तेऽग्निः

पशुरांसीथ्बड्वि ५ शतिः॥ २६॥

यो वा एवाहंतिमभवन्पथिभिंरवरुध्यांनुन्दमृष्टौपंश्चाशत्॥५८॥

यो वा अयंथादेवतं यद्यंवजिप्रंसि॥

हरिः ॐ॥ ॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां षष्ठकाण्डे प्रथमः प्रश्नः समाप्तः॥६-१॥

月 generated on August 29, 2024